HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

זה בורר פרק שלישי סנהדרין לא.

גברא אגברא. דרב חסדא לדרב יהודה: **כר' יהושע בן קרחה.** דאמר מקום שנהגו מעידים אחד או שנים לו מנה: **הילך דלא מכחשו אהדדי.** כגון זה מעיד על מנה שבשוק שני וזה מעיד על מנה שבשוק ראשון ושניהן מודין שזה לא רמה בשל זה כלל היכא דשניהם מעידים על מנה אחד ומכחישין זה את זה מי אמר: **הוא דאמר כי האי תנא.** דאמר כל שנים שהעידו שהלוהו מנה ואחד אומר פרעתיו ואחד אומר לא פרעתיו חייב לשלם מנה שהרי לא הכחישו זה את זה אלא שזה אומר שכבר פרעו וזה אומר עדיין לא פרעו: **דתניא אמר ר' שמעון בן אלעזר לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על שתי כיתי עדים שאחת אומרת מאתים ואחת אומרת מנה שיש בכלל מאתים מנה על מה נחלקו על כת אחת שבית שמאי אומרים נחלקה עדותן ובית הלל אומרים** [ב] **יש בכלל מאתים מנה אחד אומר חבית של יין ואחד אומר חבית של שמן הוה עובדא ואתי לקמיה דרבי אמי** [ג] **חייביה רבי אמי לשלומי ליה חביתא דחמרא מיגו חביתא דמשחא כמאן כר"ש בן אלעזר אימר דאמר ר"ש** [ב"א] **היכא דיש בכלל מאתים מנה כי האי גוונא מי אמר לא צריכא** [ד] **לדמי אחד אומר בדיוטא העליונה ואחד אומר בדיוטא התחתונה אמר רבי חנינא מעשה בא לפני רבי** [ה] **וצירף עדותן: ומניין לכשיצא כו':** תנו רבנן [ו] **מניין לכשיצא לא יאמר הריני מזכה וחבירי מחייבין אבל מה אעשה שחבירי רבו עלי תלמוד לומר** [ז] **לא תלך רכיל בעמך ואומר** [ח] **הולך רכיל מגלה סוד** [ט] **ההוא תלמידא דנפיק עליה קלא דגלי מילתא דאיתמר בי מדרשא בתר עשרין ותרתין שנין אפקיה רב אמי מבי מדרשא אמר דין גלי רזיא: מתני'** [י] **כל זמן שמביא ראיה סותר את הדין** [יא] **אמר לו כל ראיות שיש לך הבא מיכן עד שלשים יום** [יב] **מצא בתוך שלשים יום סותר לאחר שלשים יום אינו סותר אמר רשב"ג** [יג] **מה יעשה זה שלא מצא בתוך שלשים ומצא לאחר שלשים אמר לו הבא עדים ואמר אין לי עדים אמר הבא ראיה ואמר אין לי ראיה ולאחר זמן הביא ראיה ומצא עדים** [יד] **הרי זה אינו כלום אמר רשב"ג מה יעשה זה שלא היה יודע שיש לו עדים ומצא עדים לא היה יודע שיש לו ראיה ומצא ראיה** [טו] **שמתחייב בדין ואמר קרבו פלוני ופלוני ויעידוני או שהוציא ראיה מתחת** [טז] **פונדתו הרי זה אינו כלום: גמ' אמר רבה בר רב הונא הלכה כרשב"ג ואמר רבה בר רב הונא אין הלכה כדברי חכמים פשיטא כיון דאמר הלכה כרשב"ג ממילא ידענא דאין הלכה כחכמים מהו דתימא הני מילי לכתחילה אבל דיעבד שפיר דמי קמ"ל דאי עביד מהדרינן ליה: אמר לו הבא עדים כו' אמר רשב"ג כו': אמר רבה בר רב הונא א"ר יוחנן הלכה כדברי חכמים ואמר רבה בר רב הונא אמר רבי יוחנן אין הלכה כרשב"ג הא קמ"ל דבההיא אין הלכה כרשב"ג הא ממילא ידענא דאין הלכה כרשב"ג הא קמ"ל דבההיא אין הלכה כרשב"ג הא בבולהלו הלכה כרשב"ג לאפוקי מהא** [יז] **דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן כל מקום ששנה רשב"ג במשנתנו הלכה כמותו חוץ מערב ויצידן וראיה אחרונה ההוא ינוקא דתבעוהו לדינא קמיה דרב נחמן א"ל אית לך סהדי א"ל לא אית לך ראיה א"ל לא חייביה רב נחמן הוה קא בכי ואזיל שמעוהו הנך אינשי אמרו ליה אנן ידעינן במילי דאבוך אמר רב נחמן** [יח] **בהא אפילו רבנן מודו דינוקא במילי דאבוה לא ידע ההיא איתתא דנפק שטרא מתותי ידה אמרה ליה ידענא בהאי שטרא דפריע הוה** [יט] **היכמנה רב נחמן אמר ליה רבא לרב נחמן כמאן כרבי דאמר** [כ] **אותיות נקנות במסירה אמר ליה שאני הכא דאי** [כא] **בעיא קלתיה איבא דאמרי לא היכמנה רב נחמן אמר ליה רבא לרב נחמן והא אי בעיא קלתיה**

גברא אגברא קא רמית נהרדעי אמרי [א] **אפילו אחד אומר מנה שחור ואחד אומר מנה לבן מצטרפים כמאן כרבי יהושע בן קרחה אימר דשמעת ליה לרבי יהושע בן קרחה היכא דלא מכחשו אהדדי היכא דמכחשי אהדדי מי אמר אלא הוא דאמר כי האי תנא** [ג] **דתניא אמר ר' שמעון בן אלעזר לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על שתי כיתי עדים שאחת אומרת מאתים ואחת אומרת מנה שיש בכלל מאתים מנה על מה נחלקו על כת אחת שבית שמאי אומרים נחלקה עדותן ובית הלל אומרים** [ב] **יש בכלל מאתים מנה אחד אומר חבית של יין ואחד אומר חבית של שמן הוה עובדא ואתי לקמיה דרבי אמי** [ג] **חייביה רבי אמי לשלומי ליה חביתא דחמרא מיגו חביתא דמשחא כמאן כר"ש בן אלעזר אימר דאמר ר"ש** [ב"א] **היכא דיש בכלל מאתים מנה כי האי גוונא מי אמר לא צריכא** [ד] **לדמי אחד אומר בדיוטא העליונה ואחד אומר בדיוטא התחתונה אמר רבי חנינא מעשה בא לפני רבי** [ה] **וצירף עדותן: ומניין לכשיצא כו':** תנו רבנן [ו] **מניין לכשיצא לא יאמר הריני מזכה וחבירי מחייבין אבל מה אעשה שחבירי רבו עלי תלמוד לומר** [ז] **לא תלך רכיל בעמך ואומר** [ח] **הולך רכיל מגלה סוד** [ט] **ההוא תלמידא דנפיק עליה קלא דגלי מילתא דאיתמר בי מדרשא בתר עשרין ותרתין שנין אפקיה רב אמי מבי מדרשא אמר דין גלי רזיא: מתני'** [י] **כל זמן שמביא ראיה סותר את הדין** [יא] **אמר לו כל ראיות שיש לך הבא מיכן עד שלשים יום** [יב] **מצא בתוך שלשים יום סותר לאחר שלשים יום אינו סותר אמר רשב"ג** [יג] **מה יעשה זה שלא מצא בתוך שלשים ומצא לאחר שלשים אמר לו הבא עדים ואמר אין לי עדים אמר הבא ראיה ואמר אין לי ראיה ולאחר זמן הביא ראיה ומצא עדים** [יד] **הרי זה אינו כלום אמר רשב"ג מה יעשה זה שלא היה יודע שיש לו עדים ומצא עדים לא היה יודע שיש לו ראיה ומצא ראיה** [טו] **שמתחייב בדין ואמר קרבו פלוני ופלוני ויעידוני או שהוציא ראיה מתחת** [טז] **פונדתו הרי זה אינו כלום: גמ' אמר רבה בר רב הונא הלכה כרשב"ג ואמר רבה בר רב הונא אין הלכה כדברי חכמים פשיטא כיון דאמר הלכה כרשב"ג ממילא ידענא דאין הלכה כחכמים מהו דתימא הני מילי לכתחילה אבל דיעבד שפיר דמי קמ"ל דאי עביד מהדרינן ליה: אמר לו הבא עדים כו' אמר רשב"ג כו': אמר רבה בר רב הונא א"ר יוחנן הלכה כדברי חכמים ואמר רבה בר רב הונא אמר רבי יוחנן אין הלכה כרשב"ג הא קמ"ל דבההיא אין הלכה כרשב"ג הא ממילא ידענא דאין הלכה כרשב"ג הא קמ"ל דבההיא אין הלכה כרשב"ג הא בבולהלו הלכה כרשב"ג לאפוקי מהא** [יז] **דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן כל מקום ששנה רשב"ג במשנתנו הלכה כמותו חוץ מערב ויצידן וראיה אחרונה ההוא ינוקא דתבעוהו לדינא קמיה דרב נחמן א"ל אית לך סהדי א"ל לא אית לך ראיה א"ל לא חייביה רב נחמן הוה קא בכי ואזיל שמעוהו הנך אינשי אמרו ליה אנן ידעינן במילי דאבוך אמר רב נחמן** [יח] **בהא אפילו רבנן מודו דינוקא במילי דאבוה לא ידע ההיא איתתא דנפק שטרא מתותי ידה אמרה ליה ידענא בהאי שטרא דפריע הוה** [יט] **היכמנה רב נחמן אמר ליה רבא לרב נחמן כמאן כרבי דאמר** [כ] **אותיות נקנות במסירה אמר ליה שאני הכא דאי** [כא] **בעיא קלתיה איבא דאמרי לא היכמנה רב נחמן אמר ליה רבא לרב נחמן והא אי בעיא קלתיה**

[ו] **גברא אגברא קא רמית נהרדעי אמרי** [א] **אפילו אחד אומר מנה שחור ואחד אומר מנה לבן מצטרפים כמאן כרבי יהושע בן קרחה אימר דשמעת ליה לרבי יהושע בן קרחה היכא דלא מכחשו אהדדי היכא דמכחשי אהדדי מי אמר אלא הוא דאמר כי האי תנא** [ג] **דתניא אמר ר' שמעון בן אלעזר לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על שתי כיתי עדים שאחת אומרת מאתים ואחת אומרת מנה שיש בכלל מאתים מנה על מה נחלקו על כת אחת שבית שמאי אומרים נחלקה עדותן ובית הלל אומרים** [ב] **יש בכלל מאתים מנה אחד אומר חבית של יין ואחד אומר חבית של שמן הוה עובדא ואתי לקמיה דרבי אמי** [ג] **חייביה רבי אמי לשלומי ליה חביתא דחמרא מיגו חביתא דמשחא כמאן כר"ש בן אלעזר אימר דאמר ר"ש** [ב"א] **היכא דיש בכלל מאתים מנה כי האי גוונא מי אמר לא צריכא** [ד] **לדמי אחד אומר בדיוטא העליונה ואחד אומר בדיוטא התחתונה אמר רבי חנינא מעשה בא לפני רבי** [ה] **וצירף עדותן: ומניין לכשיצא כו':** תנו רבנן [ו] **מניין לכשיצא לא יאמר הריני מזכה וחבירי מחייבין אבל מה אעשה שחבירי רבו עלי תלמוד לומר** [ז] **לא תלך רכיל בעמך ואומר** [ח] **הולך רכיל מגלה סוד** [ט] **ההוא תלמידא דנפיק עליה קלא דגלי מילתא דאיתמר בי מדרשא בתר עשרין ותרתין שנין אפקיה רב אמי מבי מדרשא אמר דין גלי רזיא: מתני'** [י] **כל זמן שמביא ראיה סותר את הדין** [יא] **אמר לו כל ראיות שיש לך הבא מיכן עד שלשים יום** [יב] **מצא בתוך שלשים יום סותר לאחר שלשים יום אינו סותר אמר רשב"ג** [יג] **מה יעשה זה שלא מצא בתוך שלשים ומצא לאחר שלשים אמר לו הבא עדים ואמר אין לי עדים אמר הבא ראיה ואמר אין לי ראיה ולאחר זמן הביא ראיה ומצא עדים** [יד] **הרי זה אינו כלום אמר רשב"ג מה יעשה זה שלא היה יודע שיש לו עדים ומצא עדים לא היה יודע שיש לו ראיה ומצא ראיה** [טו] **שמתחייב בדין ואמר קרבו פלוני ופלוני ויעידוני או שהוציא ראיה מתחת** [טז] **פונדתו הרי זה אינו כלום: גמ' אמר רבה בר רב הונא הלכה כרשב"ג ואמר רבה בר רב הונא אין הלכה כדברי חכמים פשיטא כיון דאמר הלכה כרשב"ג ממילא ידענא דאין הלכה כחכמים מהו דתימא הני מילי לכתחילה אבל דיעבד שפיר דמי קמ"ל דאי עביד מהדרינן ליה: אמר לו הבא עדים כו' אמר רשב"ג כו': אמר רבה בר רב הונא א"ר יוחנן הלכה כדברי חכמים ואמר רבה בר רב הונא אמר רבי יוחנן אין הלכה כרשב"ג הא קמ"ל דבההיא אין הלכה כרשב"ג הא ממילא ידענא דאין הלכה כרשב"ג הא קמ"ל דבההיא אין הלכה כרשב"ג הא בבולהלו הלכה כרשב"ג לאפוקי מהא** [יז] **דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן כל מקום ששנה רשב"ג במשנתנו הלכה כמותו חוץ מערב ויצידן וראיה אחרונה ההוא ינוקא דתבעוהו לדינא קמיה דרב נחמן א"ל אית לך סהדי א"ל לא אית לך ראיה א"ל לא חייביה רב נחמן הוה קא בכי ואזיל שמעוהו הנך אינשי אמרו ליה אנן ידעינן במילי דאבוך אמר רב נחמן** [יח] **בהא אפילו רבנן מודו דינוקא במילי דאבוה לא ידע ההיא איתתא דנפק שטרא מתותי ידה אמרה ליה ידענא בהאי שטרא דפריע הוה** [יט] **היכמנה רב נחמן אמר ליה רבא לרב נחמן כמאן כרבי דאמר** [כ] **אותיות נקנות במסירה אמר ליה שאני הכא דאי** [כא] **בעיא קלתיה איבא דאמרי לא היכמנה רב נחמן אמר ליה רבא לרב נחמן והא אי בעיא קלתיה**

מסורת הש"ס

ו) [לעיל ב: תענית ד: ומ"ק, ב] בבא מציעא מג: מיר כ. ע"ש, ג] ב"ק קט:.
ז) מומר לו בל"ל [גירסת סדר המשנה וכי"ף ורמ"ם בכה"מ אמרו ט"ן], ח) [גירסת סדר המשנה שפומפדינן, ו] [גיטין לח. ומ"ק לקמן: ומ"ק], ו) ב"ב עו. שם קטנ. קידושין מז: יבמות קטו., ח) [וכן לקמן עב.], ט) [ועי"ע תוס' ב"ב מג: ד"ה מחלקה],

תורה אור השלם

1. לֹא תֵלֵךְ רָכִיל בְּעַמֶּיךָ לֹא תַעֲמֹד עַל דַּם רֵעֶךָ אֲנִי יְיָ: ויקרא יט טז
2. הוֹלֵךְ רָכִיל מְגַלֶּה סּוֹד וְנֶאֱמַן רוּחַ מְכַסֶּה דָּבָר: משלי יא יג

גליון הש"ס

תום' ד"ה חייבית וכו' גבי קמן מקבלין. ער' ב"ק קף לט ע"ג תוס' ד"ה וכיי:

הגהות הב"ח

(א) במשנה עד ל' יום הביא כמוך שלשים וכו' אמר לו הבא עדים וכו' אמרו לו הבא ראיה:

מוסף רש"י

שאחת אומרת מאתים. היו בתומו היום בתומה שעה בתומו מקום (רשב"ם ב"ב מא:). שיש בכלל מאתים מנה. להיות מאה זו ואין כת שיש מכחשת על מנה שכת לשמונה מעידה, מנה שכת מעידה אין מנה אחת, אבל כת לשמונה מכחשת לשניה על חומו מנה שמוסיפין ובאותו מנה שני חוקי תרי בהדי תרי ואוקמי ממונא בחזקת מריה ולא ישלם (שם). נחלקה עדותן. דממ' דקמסקיל מר לא קמסקיל מר (שם). יש בכלל מאתים מנה. ומוטל מנה (שם). וראיה אחרונה. שמלקו בשני מחלוקות במניח שטר לחיה לפטור את הלין, בהשומה בלבה כמותו ובמחרוזה אין בלבה כמותו (ב"מ לח:). אותיות. כגון שטר, נקנות במסירה. בלא קנין ואין יכול לחזור בו (יבמות קסח.). אינו צריך לכתוב שטר מכירה על השטר שהוא מוכר לו בלא משמר לו שטר שיש לו על אחרים לזכות בו ומתחייב הלוה לפרעו לזה (קדושין מז:) ושמעצב לו לזה לזה הקונה כמו שהיה משועבד למלוה כל זמן שלא חזר ומחלו (רשב"ם ב"ב קסט:) לגבות הלוקח את המוכ מן הלוה במכירה שמכר לו המלוה את השטר ולא מלי עשיק לזה לגזול על פי גלוחת מכרו לך (שם עג.) ולא צריך למכתב קני לך וכל שבודיה ולא שום שטר (שם עד.).

גברא אגברא. דרב חסדא לדרב יהודה: **כר' יהושע בן קרחה.** דאמר מקום שנהגו מעידים אחד או שנים לו מנה: **הילך דלא מכחשו אהדדי.** כגון זה מעיד על מנה שבשוק שני וזה מעיד על מנה שבשוק ראשון ושניהן מודין שזה לא רמה בשל זה כלל היכא דשניהם מעידים על מנה אחד ומכחישין זה את זה מי אמר: **הוא דאמר כי האי תנא.** דאמר כל שנים שהעידו שהלוהו מנה ואחד אומר פרעתיו ואחד אומר לא פרעתיו חייב לשלם מנה שהרי לא הכחישו זה את זה אלא שזה אומר שכבר פרעו וזה אומר עדיין לא פרעו: **דתניא אמר ר' שמעון בן אלעזר לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על שתי כיתי עדים שאחת אומרת מאתים ואחת אומרת מנה שיש בכלל מאתים מנה על מה נחלקו על כת אחת שבית שמאי אומרים נחלקה עדותן ובית הלל אומרים** [ב] **יש בכלל מאתים מנה אחד אומר חבית של יין ואחד אומר חבית של שמן הוה עובדא ואתי לקמיה דרבי אמי** [ג] **חייביה רבי אמי לשלומי ליה חביתא דחמרא מיגו חביתא דמשחא כמאן כר"ש בן אלעזר אימר דאמר ר"ש** [ב"א] **היכא דיש בכלל מאתים מנה כי האי גוונא מי אמר לא צריכא** [ד] **לדמי אחד אומר בדיוטא העליונה ואחד אומר בדיוטא התחתונה אמר רבי חנינא מעשה בא לפני רבי** [ה] **וצירף עדותן: ומניין לכשיצא כו':** תנו רבנן [ו] **מניין לכשיצא לא יאמר הריני מזכה וחבירי מחייבין אבל מה אעשה שחבירי רבו עלי תלמוד לומר** [ז] **לא תלך רכיל בעמך ואומר** [ח] **הולך רכיל מגלה סוד** [ט] **ההוא תלמידא דנפיק עליה קלא דגלי מילתא דאיתמר בי מדרשא בתר עשרין ותרתין שנין אפקיה רב אמי מבי מדרשא אמר דין גלי רזיא: מתני'** [י] **כל זמן שמביא ראיה סותר את הדין** [יא] **אמר לו כל ראיות שיש לך הבא מיכן עד שלשים יום** [יב] **מצא בתוך שלשים יום סותר לאחר שלשים יום אינו סותר אמר רשב"ג** [יג] **מה יעשה זה שלא מצא בתוך שלשים ומצא לאחר שלשים אמר לו הבא עדים ואמר אין לי עדים אמר הבא ראיה ואמר אין לי ראיה ולאחר זמן הביא ראיה ומצא עדים** [יד] **הרי זה אינו כלום אמר רשב"ג מה יעשה זה שלא היה יודע שיש לו עדים ומצא עדים לא היה יודע שיש לו ראיה ומצא ראיה** [טו] **שמתחייב בדין ואמר קרבו פלוני ופלוני ויעידוני או שהוציא ראיה מתחת** [טז] **פונדתו הרי זה אינו כלום: גמ' אמר רבה בר רב הונא הלכה כרשב"ג ואמר רבה בר רב הונא אין הלכה כדברי חכמים פשיטא כיון דאמר הלכה כרשב"ג ממילא ידענא דאין הלכה כרשב"ג הא קמ"ל דבההיא אין הלכה כרשב"ג הא בבולהלו הלכה כרשב"ג לאפוקי מהא** [יז] **דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן כל מקום ששנה רשב"ג במשנתנו הלכה כמותו חוץ מערב ויצידן וראיה אחרונה ההוא ינוקא דתבעוהו לדינא קמיה דרב נחמן א"ל אית לך סהדי א"ל לא אית לך ראיה א"ל לא חייביה רב נחמן הוה קא בכי ואזיל שמעוהו הנך אינשי אמרו ליה אנן ידעינן במילי דאבוך אמר רב נחמן** [יח] **בהא אפילו רבנן מודו דינוקא במילי דאבוה לא ידע ההיא איתתא דנפק שטרא מתותי ידה אמרה ליה ידענא בהאי שטרא דפריע הוה** [יט] **היכמנה רב נחמן אמר ליה רבא לרב נחמן כמאן כרבי דאמר** [כ] **אותיות נקנות במסירה אמר ליה שאני הכא דאי** [כא] **בעיא קלתיה איבא דאמרי לא היכמנה רב נחמן אמר ליה רבא לרב נחמן והא אי בעיא קלתיה**

רבינו חננאל

כלים שחוררן וא' אומר כלים לבנים הרי זה נכון ופרקי' גברא אגברא קא רמית נהרדעי אמרי אפילו אחד אומר מנה שחור ואחד אומר מנה לבן מצטרפים כמאן כרבי יהושע בן קרחה אימר דשמעת ליה לרבי יהושע בן קרחה היכא דלא מכחשו אהדדי היכא דמכחשי אהדדי מי אמר אלא הוא דאמר כי האי תנא דתניא אמר ר' שמעון בן אלעזר לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על שתי כיתי עדים שאחת אומרת מאתים ואחת אומרת מנה שיש בכלל מאתים מנה על מה נחלקו על כת אחת שבית שמאי אומרים נחלקה עדותן ובית הלל אומרים יש בכלל מאתים מנה הנה אע"ג שמכחישין זה לזה עדותן קיימת וקי"ל כנהרדעי ואליבא דבית הלל א' אומר חבית יין וא' אומר חבית שמן אוקימ' אחד אומר דמי חבית יין ד' זוזים ואחד אומר דמי חבית שמן ח' זוזי. הוה עובדא וחייביה ר' אמי לנתבע לשלם ע"פ אלו השנים ד' זוזי דמי חביתא דחמרא מגו ח' זוזי דמי חביתא דמשחא כר' שמעון בן אלעזר דאמר יש בכלל מאתים מנה. אבל אם מעידין יין ממש ושמן ממש נחלקה עדותן. א' אומר בדיוטא העליונה וא' אומר בדיוטא התחתונה הלוהו הוה עובדא וצירף ר' עדותן וחייב הנתבע לשלם: **ת"ר** מניין שכשיצא לא יאמר אני מזכה וחבירי מחייבין ומה אעשה והן רבו עלי ת"ל לא תלך רכיל [בעמך] ואומר הולך רכיל מגלה סוד. ההוא תלמיד דנפיק ליה בלתא דאתאמרא בבי מדרשא בסוד בתר כ"ב שנין ואפקיה ר' אמי להההוא תלמיד מבי מדרשא אמר דין גלי רזיא: **מתני'** כל זמן שמביא ראיה סותר את הדין אמרו לו כל ראיה שיש לך הבא מיכן ועד ל' יום הביא בתוך ל' יום סותר לאחר ל' יום אינו סותר. אמר רשב"ג מה יעשה [זה שלא] מצא בתוך ל' ומצא לאחר שלשים אמר רבה בר רב הונא הלכתא כרשב"ג ולית הלכתא כחכמים אפילו דיעבד אלא מאן דעבד כחכמים מהדרינן ליה: אמרו לו הבא עדים או ראיה ואחר [כך] מצא עדים ולא ראיה ואחר כך אין לי עדים מהלכ' עדות הלכה ג סמנ לעיון קט טוש"ע מ"מ סי' ל סעיף ב:

צבט א ב ג ד ה מיי' פ"ג מהל' עדות הלכה ג סמג עשין לד טוש"ע מ"מ סי' כה סעיף ו [וסי' נו סעיף ו]:

קא ז ח ט י כ מיי' פ"ז מהל' סנהדרין הלכה ז סמג עשין קט:

קב ל מ מיי' פט"ו מהל' מלוה הלכה ח סמג עשין לד טוש"ע מ"מ סי' נה סעיף ו [וסי' נו סעיף ו]: